

Satumaa

Unto Mononen
sov. Hannele Solala

Aa - van me-ren tuol - la puo-len jos - sa-kin on maa, mis - sä on-nen
Len - nä lau-lu sin - ne, mis-sä siin-tää sa - tu - maa, sin - ne mis-sä

Aa - van me-ren tuol - la puo-len jos - sa-kin on maa, on jos-sain maa, mis-sä
Len - nä lau-lu sin - ne, mis-sä siin-tää sa - tu - maa, siel siin-tää maa, mis-sä

kau - ko-ran-taan lai - ne lip-lat - taa. Mis - sä ku-kat kau - neim-mat luo
o - ma ar-main mu - a o-dot-taa. Len - nä lau-lu sin - ne lail - la

kau-ko - ran - taan lai-ne lip-lat - taa ja mis-sä ku - kat kau-neim - mat luo
o - ma ar - main mu - a o-dot-taa. Ja len-nä lau - lu sin - ne lail - la

ai - na loistet-taan, siel-lä huolet huo - misen voi jää - dä un-ho - laan. Oi,
lin-nun lii - tä - vän. Ker-ro, et - tä aa - toksissain on vain yk-sin hän.

ai - na loistet-taan, niin siel-lä huo - let huomi - sen voi jää-dä un-ho - laan.
lin-nun lii - tä - vän. ja ker-ro, et - tä aa-tok - sissain on vain yk-sin hän.

jos - pa ker-ran sin - ne sa - tu - maa-han käy-dä vois, niin siel - tä kos-kaan
Oi, jos - pa ker-ran sin - ne sa - tu - maa-han käy-dä vois, niin

läh - ti - si en lin-nun lail-la pois, vaan sii - ve-tön-nä en voi len-tää
siel - tä kos-kaan läh - ti - si en lin-nun lail-la pois, vaan sii - ve-tön-nä

van-ki o-len maan. Vain aa - toksin, mi kau-as entää, sin - ne käy-dä saan.
en voi lentää vanki olen maan. Vain aa-toksin mä sin-ne käy-dä saan.